

Formanden: Det ærede Medlem Hr. C. O. Pedersen har Ordet for en kort Bemærkning.

C. O. Pedersen: Det maa bero paa en Misforstaaelse fra Ministerens Side, naar han mener, at der i de Bemærkninger, jeg gjorde anden Gang, skulde ligge en Afsvækkelse af det, jeg sagde første Gang med Hensyn til Udsigterne for de Landmænd, der starter nu for Tiden; jeg gentager, at de er uden Undtagelse insolvente ved Starten. Nu ser jeg ikke nogen Anledning til i Dag — det kan der vel blive Lejlighed til i næste Uge — at tage en Debat om de økonomiske Forhold i Almindelighed, for ellers maatte jeg da tegne et meget mørkere Billede, end de Ord, jeg har fremsat, er Udtryk for; thi jeg ser ikke saa lyst paa det, at jeg tror, at de gode Tider for Landbruget er nær forestaaende, tværtimod tyder alting paa, at den nuværende Tilstand vil vare længe, og derfor mener jeg ogsaa, at man bør være forsigtig med Udstykningspolitikken i Øjeblikket.

Saa har jeg kun en eneste Bemærkning til. Jeg finder ikke Anledning til at uddybe Debatten yderligere, for skal der endelig føres en Debat, maa det jo snarest ske, naar det Forslag, der ligger i Landstinget, kommer her til Tinget; saa er Lejligheden til det, hvis Ministeren føler Trang til en stor ny Jorddebat. Jeg har ikke villet etablere en saadan i Dag, for jeg synes, at Udstykningspolitikken nu en Gang er fastlagt her i Landet, som jeg har sagt, og hvis Ministeren ikke er klar til at tage denne Ligestilling og denne Valgfrihed, saa er der overhovedet ingen Verdens Ting at gøre i Forhandlinger med os. Det ved han udmærket godt, det er blevet sagt i Fjor, i Forfjor og atter nu i Aar, og jeg kan ikke tænke mig, at Ministeren ikke skulde kunne begribe, at dette er et absolut Standpunkt fra vor Side. Enten maa det opfyldes, eller vi maa nøjes med det, man paa anden Maade kan blive enig om, saadan som vi nu i Landstinget er blevet enig med det konservative Parti om at fortsætte med den gamle Lov. Der er jo den Mulighed, at Folketinget og Landstinget sluttelig ikke kan enes, og saa ender det med, at der slet ingen Udstykning bliver foreløbig, og med de Udgifter, der er for Landbruget, tror jeg egentlig, at

dette Resultat var til at bære, specielt for de Mennesker, som ellers vilde komme til at sidde med Brugene.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Ulrich har Ordet for en kort Bemærkning.

Ulrich: Det ærede Medlem Hr. Niels Frederiksen udtalte, at Oppositionspartierne ikke kunde enes om, hvad der skulde ske i Fremtiden paa dette Omraade. Det ved det ærede Medlem jo ikke noget som helst om, thi det har vi ikke gjort Forsøg paa i dette Øjeblik. Jeg tror ikke, Tiden er inde til at gøre Forsøg paa at lave et fremtidigt Program for Jordudstykningsingen her i Danmark. Jeg vil i denne Forbindelse gerne spørge det ærede Medlem og den højtærede Landbrugsminister, om Regeringspartierne virkelig i dette Øjeblik tør sætte noget særligt ind for at faa gennemført den Jordreform, som de selv har forelagt her i Folketinget og faaet vedtaget for 2 Aar siden, den, der nu ligger i Landstinget. Jeg tror ikke, de er saa særlig forlegne for at faa den Jordreform ført ud i Livet.

Den højtærede Minister kom jo sin ærede Partifælle, det ærede Medlem Hr. Olufson noget til Hjælp, idet den højtærede Minister jo alligevel syntes, det var for galt, at denne Lov kun var en Kriseforanstaltning for det store Landbrug... (*Olufson:* Det sagde jeg heller ikke). Ja, det viser jo Fortrykket i Morgen, og den højtærede Minister ændrede det jo derhen, at under Krise — med Streg under Krise — skal man tage Hensyn baade til middelstore og store Landbrug. Det er en underlig pludselig Kærlighed til det større Landbrug fra den Side, det er en Kærlighed, vi ikke før i dette høje Ting har hørt manifesteret fra den Side, og denne Kærlighed bunder sikkert heller ikke dybt. Nej, Regeringspartierne Hensigt er aabenbar, den behøver vi saamænd ikke at søge efter. Det, de ønsker, er at faa Jorden i Statens Eje, og det, vi ønsker, er at bevare den i privat Eje. Der er en stor Forskel mellem de Herrer og os, og denne Forskel bliver der ved med at være.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Niels Frederiksen har Ordet for en kort Bemærkning.